

עת"א 30322/02/17 - שם טוב מכתבי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 30322-02-17 מכתבי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה:6

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
העותר	שם טוב מכתבי (אסיר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

לפניי בקשת העותר לפסילתי מלשבת בדין בעתירה שבכותרת וכן בעתירות נוספות שהגיש.

רקע וטענות הצדדים

- ביום 14.2.17, הגיש העותר את העתירה שבכותרת, בגדרה הלין על סירוב המשיב להסיר את האיזוק בידיו וברגליו בעודו מובל לערכאות ברכבי הניוד של המשיב ובתוך כתלי בתי המשפט ואולמות דיוני עתירות האסירים.
- ביום 2.3.17, הגיש העותר בקשה למתן צו ביניים המורה למשיב שלא לכבלו בדרכו לדיונים שנקבעו בעניינו. העותר הפנה למזכר מאת קב"ט כלא איילון אשר צורף, לטענתו, לתוספת לעתירה שהגיש, בתימוכין בבקשתו.
- המשיב התנגד לבקשה וטען כי העותר סומך את טענותיו על החלטה שניתנה במסגרת עתירה אחרת שהגיש, במסגרתה הוחלט על אי-איזוק העותר בזמן שהייתו בבית החולים בלבד.
- ביום 14.3.17, דחיתי את בקשת העותר למתן צו ביניים (להלן: "**ההחלטה**"). זאת, לאור נימוקי הבקשה, השוואתם לנימוקי העתירה העיקרית ועמדת המשיב. בנוסף, לאור מכלול נסיבות העניין, סברתי כי אין להיעתר לבקשה בטרם שמיעת הצדדים בדיון הקבוע ליום 29.3.17.
- ביום 16.3.17, הגיש העותר בקשה לפסילתי מלשבת בדין. העותר טוען כי ההחלטה מביאה להשפלתו, לכבילתו ולגרימת כאב פיזי, שלא לצורך. העותר מוסיף וטוען, כי ההחלטה אינה שיוויונית, אינה צודקת וכי היא פוגעת בזכותו להליך הוגן ולכבוד. העותר הפנה לנספחים שצירף לעתירתו ולהחלטת בית המשפט העליון בעניינו.

6. המשיב מתנגד לבקשה. לשיטתו, הבקשה אינה עומדת בכללי הפסלות שבדין ומובהר כי בקשה לפסלות שופט אינה הדרך הראויה להביא לביטול ההחלטה.

דין והכרעה

7. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, בבקשה בתגובה ובתשובה לתגובה ולאחר שבחנתי את האיזון הראוי בין האינטרסים השונים, הגעתי לכדי מסקנה כי יש לדחות את הבקשה.

8. סעיף 77 א' (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד - 1984 קובע כי:

"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

9. עיון בבקשה מלמד כי עיקר טענות העותר מופנה כלפי מתחם שיקול הדעת השיפוטי שהופעל במסגרת בקשתו למתן צו ביניים. כן מלין העותר על כך שההחלטה מביאה לכדי השפלתו ופגיעה בזכותו לכבוד ולהליך הוגן. העותר אינו טוען לקיומם של משוא פנים או דעה מוקדמת בעניינו.

10. בנסיבות אלו, אינני סבור כי יש בהתנהלותי מושא ההחלטה כדי לשקף נסיבות אובייקטיביות המצביעות על כך כי אני נוהג כלפי הנאשם במשוא פנים ואין בה משום הצבעה על קיומה של דעה מוקדמת בעניינו. פתוחה הדרך בפני העותר לשכנעני בצדקת טענותיו במסגרת הדיון העיקרי בעתירתו ושמורות טענות הצדדים במלואן למהלכו.

11. קיבלתי את הפניית המשיב לפיה אם סבור העותר כי ההחלטה שגויה, או כי נפל פגם בשיקול הדעת השיפוטי שהופעל במסגרתה, שמורה זכותו לנקוט באמצעים המשפטיים העומדים לרשותו, בעוד שבקשה לפסילת המותב אינה האמצעי המתאים לכך (ר' ע"פ 8854/00 אלמקייס נ' מדינת ישראל (2.1.01); ע"א 5796/97 ו- 7025/97 פניציה מפעלי זכוכית בע"מ נ' רונן ואח' (22.1.98); ע"פ 1988/94 בראון נ' מדינת ישראל (19.6.94)).

אוסף ואציין, כי הזכות לשבת בדין היא גם החובה לעשות כן ושופט אינו חופשי לפסול עצמו רק לנוכח תחושה סובייקטיבית של מתדיין, לפיה אין זה ראוי כי ישב בדין [ר' ע"פ 1988/94 הנ"ל].

12. לאור המקובץ, הבקשה נדחית.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, א' ניסן תשע"ז, 28 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה